Lietas Nr. C29626915
Lietas arhīva Nr. CA-1603-16/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2016.gada 26.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Stuberovska
un tiesneši I.Jēkabsone un N.Riņķis
ar sekretāri E.Švābi,
piedaloties prasītāja sabiedrības ar ierobežotu atbildību "AMUC-D" pārstāvim /pers. B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "AMUC-D" maza apmēra prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "SPN METĀLS" par naudas piedziņu sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību "SPN METĀLS" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.janvāra spriedumu.

Civillietu tiesas kolēģija konstatēja sekojošo.

Aprakstošā daļa

2015.gada 28.augustā sabiedrība ar ierobežotu atbildību "AMUC-D" (turpmāk – prasītājs) Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā cēlis maza apmēra prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "SPN METĀLS" (turpmāk – atbildētājs) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2014.gada 30.septembrī starp prasītāju un atbildētāju noslēgts līgums par celtniecības darbu veikšanu Nr.06-09-M/2014 (turpmāk – līgums).

Saskaņā ar līguma 3.6.punktu atbildētājam divu dienu laikā no līguma parakstīšanas dienas, t.i., līdz 2014.gada 2.oktobrim, bija pienākums iemaksāt prasītāja kontā avansu 20% apmērā no līgumcenas. Ņemot vērā, ka līgumcena noteikta EUR 18 200,00, atbildētājam bija jāveic maksājums EUR 3640,00. Atbildētājs līguma 3.6.punkta nosacījumus neizpildīja.

2014.gada 13.oktobrī prasītājs nosūtīja atbildētājam brīdinājumu Nr.10/24-1 ar lūgumu līdz 2014.gada 17.oktobrim parakstīt vienošanos par līguma laušanu un samaksāt līgumsodu EUR 1001,00.

2014.gada 14.oktobrī spēkā stājās pušu starpā parakstītā vienošanās Nr.1 par 2014.gada 30.septembra līguma par celtniecības darbu veikšanu Nr.06-09-M/2014 laušanu (turpmāk – vienošanās).

Vienošanās 1.punktā puses vienojās par līguma laušanu pēc abu pušu vienošanās. Vienošanās 2.punktā noteikts, ka saskaņā ar 2014.gada 30.septembra līguma Nr.06-09-M/2014 2.7.punktu atbildētājs samaksā prasītājam soda naudu EUR 1001,00 apmērā līdz 2014.gada 17.oktobrim. Savukārt 3.punktā noteikts, ka pēc soda naudas nomaksas pusēm nebūs pretenziju vienai pret otru sakarā ar līgumu.

Atbildētājs vienošanās 2.punktā paredzētos maksājumus neveica, un prasītājs 2014.gada 27.oktobrī iesniedza prasības pieteikumu Liepājas pastāvīgajā šķīrējtiesā (turpmāk – šķīrējtiesa). Ar šķīrējtiesas 2015.gada 20.februāra spriedumu daļēji apmierināta prasītāja prasība pret atbildētāju par līgumsoda un tiesvedības izdevumu piedziņu un līguma laušanu, izbeidzot starp pusēm noslēgto līgumu.

Prasītājs 2015.gada 11.martā iesniedza Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pieteikumu par izpildu raksta izsniegšanu šķīrējtiesas 2015.gada 20.februāra sprieduma lietā Nr.AS271014 piespiedu izpildei pret atbildētāju. Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 5.maija lēmumu atteikts izsniegt izpildu rakstu minētā šķīrējtiesas sprieduma izpildei.

Par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 5.maija lēmumu prasītājs iesniedza blakus sūdzību. Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 26.jūnija lēmumu prasītāja blakus sūdzība noraidīta un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 5.maija lēmums atstāts negrozīts.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1587.pantu, 1590.pantu, 1652.panta trešo daļu, 1716.pantu, 1717.pantu, Civilprocesa likuma 1.pantu, 41.pantu, 44.panta otro daļu, 195.pantu, 250.^{18} pantu, 537.panta 1.punktu, prasītājs lūdz pirmās instances tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam līgumsodu EUR 1001,00; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam visus tiesas izdevumus.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.janvāra spriedumu nospriests apmierināt prasību; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu EUR 1001,00 apmērā, samaksāto valsts nodevu EUR 150,15 apmērā un

tiesāšanās izdevumus EUR 4,70 apmērā, kopā EUR 1155,85; piedzīt no atbildētāja valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,72.

Lietas izskatīšanas gaitā pirmās instances tiesa noskaidroja, ka pušu starpā 2014.gada 30.septembrī noslēgts līgums (lietas 10.-12.lapas). Saskaņā ar līguma 3.6.punktu atbildētājam divu dienu laikā no līguma parakstīšanas dienas, t.i., līdz 2014.gada 2.oktobrim, bija pienākums iemaksāt prasītāja kontā avansu 20% apmērā no līgumcenas. Ņemot vērā, ka līgumcena sastāda EUR 18 200,00, atbildētājam bija jāveic avansa maksājums EUR 3640,00.

Līguma 2.7.punkts paredz, ka atbildētājs maksājuma aizkavējuma gadījumā, ja tas noticis viņa vainas dēļ, maksā prasītājam soda naudu 0,5% apmērā par katru aizkavēšanas dienu no kopējās līgumcenas, bet ne vairāk par 10% no līgumcenas.

Atbildētājs līguma 3.6.punkta nosacījumus neizpildīja un neveica avansa maksājumu. Prasītājs 2014.gada 13.oktobrī nosūtīja atbildētājam brīdinājumu Nr.10/24-1 par līguma neizpildīšanu un līguma laušanu (turpmāk – brīdinājums) ar lūgumu līdz 2014.gada 17.oktobrim parakstīt vienošanos par līguma laušanu un saskaņā ar līguma 2.7.punktu samaksāt līgumsodu EUR 1001,00 (EUR 18 200,00 * 0,5% * 11 (nokavētās dienas no 2014.gada 3.oktobra līdz 2014.gada 13.oktobrim)) (lietas 14.-15.lapas).

2014.gada 14.oktobrī spēkā stājās pušu starpā parakstītā vienošanās Nr.1 par 2014.gada 30.septembra līguma par celtniecības darbu veikšanu Nr.06-09-M/2014 laušanu. Saskaņā ar vienošanās 4.punktu puses vienojušās, ka tā ir līguma neatņemama sastāvdaļa. Vienošanās 1.punktā puses vienojās par līguma laušanu pēc pušu vienošanās. Vienošanās 2.punktā noteikts, ka saskaņā ar līguma Nr.06-09-M/2014 2.7.punktu atbildētāja samaksā prasītājai soda naudu EUR 1001,00 apmērā. Savukārt 3.punktā noteikts, ka pēc soda naudas nomaksas pusēm nebūs pretenziju vienai pret otru sakarā ar līgumu (lietas 16.lapa).

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, Civillikuma 1402.pantu un 1587.pantu, pirmās instances tiesa kā nepamatotu un patiesībai neatbilstošu noraidīja atbildētāja norādi, ka prasītājs viņu nav brīdinājis par pienākumu izpildīt saistību. No lietas materiāliem pirmās instances tiesa konstatēja, ka prasītājs 2014.gada 13.oktobrī nosūtījis atbildētājam brīdinājumu, kurā lūdz līdz 2014.gada 17.oktobrim parakstīt vienošanos par līguma laušanu kā arī līdz norādītajam datumam samaksāt soda naudu EUR 1001,00 apmērā (lietas 14.-15.lapas).

Turklāt par nepamatotu un noraidāmu pirmās instances tiesa atzina atbildētāja atsauci uz Civillikuma 1945.pantu. No lietas materiāliem pirmās instances tiesa konstatēja, ka pušu starpā nav bijis noslēgts aizdevuma līgums, bet gan līgums par celtniecības darbu veikšanu, kurš izbeigts pusēm 2014.gada 14.oktobrī noslēdzot vienošanos Nr.1 par 2014.gada 30.septembra līguma par celtniecības darbu veikšanu Nr.06-09-M/2014 laušanu.

Atsaucoties uz Civillikuma 1934.pantu, pirmās instances tiesa norādīja, ka konkrētajā gadījumā puses, atsaucoties uz 2014.gada 30.septembra līguma par celtniecības darbu veikšanu Nr.06-09-M/2014 2.7.punktu, vienojušās, ka atbildētājs samaksās prasītājam soda naudu EUR 1001,00 apmērā, nevis par norādītās summas aizdevumu.

Izvērtējot norādīto, pirmās instances tiesa atzina, ka puses, noslēdzot norādīto vienošanos, ir izdarījušas 2014.gada 30.septembra līguma par celtniecības darbu veikšanu Nr.06-09-M/2014 pārjaunojumu.

Atsaucoties uz Civillikums 1868.pantu un 1869.pantu, pirmās instances tiesa no norādītās vienošanās konstatēja, ka puses, izbeidzot līgumu par celtniecības darbu veikšanu, nodibinājušas jaunu saistību, ar kuru atbildētājs uzņēmies samaksāt prasītājam soda naudu EUR 1001,00 apmērā saskaņā ar līguma 2.7.punktu. Līdz ar norādīto, pirmās instances tiesa kā nepamatotu noraidīja arī atbildētāja atsauci uz Civillikuma 1724.pantu, jo konkrētajā gadījumā, izbeidzot 2014.gada 30.septembra līgumu par celtniecības darbu veikšanu Nr.06-09-M/2014, puses nodibinājušas jaunu saistību par naudas samaksu Civillikuma 1402.panta un 1868.panta izpratnē. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1587.panta noteikumiem tiesīgi noslēgts darījums ir jāpilda.

Tāpat pirmās instances tiesa atzina, ka nav pamata ieskaita veikšanai Civillikuma 1846.panta izpratnē, jo, lai gan savos paskaidrojumos atbildētājs norāda, ka saistībā ar šķīrējtiesas procesu tai ir radītas ievērojamas izmaksas, kuru summa pārsniedz prasībā norādīto summu, atbildētājs tiesā nav iesniedzis pretprasījumu Civilprocesa likuma 136.pantā norādītajā kārtībā.

Atsaucoties uz Komerclikuma 221.panta pirmo daļu un 223.panta pirmo daļu, Civilprocesa likuma 82.panta otro daļu un 85.panta otro daļu, pirmās instances tiesa no prasības pieteikumam pievienotās izdrukas no datu bāzes konstatēja (lietas 35.lapa), ka prasītāja valdes priekšsēdētājs ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi ir /pers. E/, kurš ir parakstījis konkrēto prasības pieteikumu.

Līdz ar norādīto, pirmās instances tiesa atzina, ka par pamatu prasības noraidīšanai nevar būt arī atbildētāja norāde paskaidrojumos, ka prasības pieteikumā nav norādīti dati par prasītāja pārstāvi, jo prasības pieteikumu parakstījis prasītāja valdes priekšsēdētājs.

Rezumējot norādīto, pirmās instances tiesa atzina, ka ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem prasītājs ir pilnībā pierādījis sava prasījuma pamatotību, savukārt atbildētāja iebildumi ir atzīstami par kļūdainu tiesību normu interpretāciju, līdz ar to noraidāmi kā nepamatoti.

Ievērojot minēto, pirmās instances tiesa atzina, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams parāds EUR 1001,00.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pirmās instances tiesa atzina, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama prasītāja samaksātā valsts nodeva EUR 150,15 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70, kopā EUR 154,85.

Iesniedzot tiesā prasības pieteikumu, prasītājs ir samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70. Kopsummā lietā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir EUR 9,42, līdz ar to no atbildētāja valsts ienākumos ir piedzenami

tiesas izdevumi EUR 4,72. Minētie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas nav apmaksāti saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu un 42.panta pirmo daļu ir piedzenami valsts ienākumos no atbildētāja.

Par minēto spriedumu 2016.gada 10.februārī apelācijas sūdzību iesniedzis atbildētājs, pārsūdzot to pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītāja pievienotajā vienošanās Nr.1-1 kopijā nav noteikts saistību izpildes datums. Līdz ar ko piemērojams Civillikuma 1945.pants.

No prasītāja nav saņemts uzteikums ar lūgumu samaksāt prasībā minēto summu. Prasītājam nebija tiesības celt prasību tiesā, jo nav ievērota strīda pirmstiesas risināšanas kārtība. Līdz ar ko prasītāja prasība atstājama bez izskatīšanas saskaņā ar Civilprocesa likuma 219.panta 1.punktu.

Prasītājs prasībā norādīja, ka viņam nav galvenā prasījuma, līdz ar ko saskaņā ar Civillikuma 1724.pantu prasītāja tiesība uz līgumsodu izbeidzās.

Šķīrējtiesas process, kurā prasītājam atteikts izsniegt izpildu rakstu, radījis atbildētājam ievērojamas izmaksas, kuru summa pārsniedz šīs prasības summu, līdz ar to atbildētājam ir tiesības piemērot ieskaitu.

Prasītāja prasība nav noformēta atbilstoši likuma prasībām, proti, nav norādīti dati par prasītāja pārstāvi.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 54.[1] pantu, atbildētājs lūdz apelācijas instances tiesu atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.janvāra spriedumu; prasību pilnīgi noraidīt.

Par minēto apelācijas sūdzību 2016.gada 4.aprīlī savus paskaidrojumus iesniedzis prasītājs, norādot, ka atbildētājam bija noteikts termiņš līgumsoda apmaksai līdz 2014.gada 17.oktobrim. Atbildētājs kļūdaini norādījis uz Civilprocesa likuma 219.panta 1.punktu, jo saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta pirmo daļu prasītājam nav nepieciešams vēlreiz iesniegt dokumentu, ka prasītājs vērsies pie atbildētāja ar lūgumu atmaksāt līgumsodu. Pamatojoties uz Civillikuma 1162.pantu nokavējums uzliek atbildētājam pienākumu pilnā mērā atlīdzināt zaudējumus, tai skaitā apmaksāt līgumsodu. Prasītājam nebija pienākuma prasības pieteikumā aizpildīt informāciju par prasītāja pārstāvji.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesnese s 2016.gada 2.marta lēmumu (lietas 70.lapa) ierosināta apelācijas tiesvedība sakarā ar atbildētāja iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.janvāra spriedumu.

Lietas izskatīšana noteikta atklātā tiesas sēdē 2016.gada 12.septembrī plkst.12:15, par ko paziņots lietas dalībniekiem.

2016.gada 9.septembrī Civillietu tiesas kolēģijā saņemts atbildētāja sabiedrības ar ierobežotu atbildību "SPN METĀLS" pārstāvja iesniegums ar lūgumu izskatīt civillietu bez viņa klātbūtnes, papildus lūdzot apmierināt apelācijas sūdzību un noraidīt prasību (lietas 78.lapa).

Civillietu tiesas kolēģija, ņemot vērā, ka par tiesas sēdes vietu un laiku atbildētājam sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "SPN METĀLS" paziņots likumā noteiktā kārtībā, kā arī atbildētāja sabiedrības ar ierobežotu atbildību "SPN METĀLS" pārstāvja rakstveida lūgumu izskatīt civillietu bez viņa klātbūtnes, atzina atbildētāja pārstāvja neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmajā daļā un 428.panta otrajā daļā noteikto, nolēma uzsākt lietas izskatīšanu bez atbildētāja sabiedrības ar ierobežotu atbildību "SPN METĀLS" pārstāvja klātbūtnes.

Tiesas sēdē prasītāja sabiedrības ar ierobežotu atbildību "AMUC-D" pārstāvis /pers. B/ prasību uzturēja saskaņā ar prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamatojumu, bet apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

Novērtējusi apelācijas sūdzības argumentus, lietā esošos rakstveida pierādījumus un prasītāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma, bet maza apmēra prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteikto apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešās daļas noteikumiem, fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, ja tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai motivācijai.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepieciešamu sniegt savu vērtējumu iebildumiem un argumentiem, kurus atbildētājs norādījis savā apelācijas sūdzībā par pirmās instances tiesas spriedumu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka prasītājam nebija tiesības celt prasību tiesā, jo nav ievērota strīda pirmstiesas risināšanas kārtība, un prasītāja prasība atstājama bez izskatīšanas saskaņā ar Civilprocesa likuma 219.panta pirmās daļas 1.punktu.

Civilprocesa likuma 537.panta 1.punktā paredzētas izpildu raksta izsniegšanas atteikuma sekas, tas ir, pēc tam, kad lēmums par atteikumu izsniegt izpildu rakstu stājies spēkā, strīdu var izšķirt tiesā vispārējā kārtībā, ja izpildu rakstu atteikts izsniegt uz šā likuma 536.panta pirmās daļas 1., 2., 3. un 7.punkta pamata.

Ņemot vērā apstākli, ka ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 5.maija lēmumu (lietas 23.-27.lapas)

un Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 26.jūnija lēmumu (lietas 28.-33.lapas) atteikts izsniegt izpildu rakstu prasītājam Liepājas pastāvīgās šķīrējtiesas 2015.gada 20.februāra sprieduma lietā Nr.AS271014 izpildei pret atbildētāju, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 536.panta pirmās daļas 7.punktu, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka šķīrējtiesas nolēmums attiecībā pret to nav izpildāms, tādējādi prasītājs bija tiesīgs vērsties tiesā ar prasību pret atbildētāju.

Šāda atziņa pausta arī juridiskajā literatūrā – ja tiesnesis ar savu lēmumu atsakās izdot izpildu rakstu šķīrējtiesas nolēmuma izpildei, šis nolēmums zaudē juridisko spēku. Tas kļūst ne tikai neizpildāms, tas zaudē arī savu ekskluzivitāti. Tāpēc strīds kuru izšķīra šķīrējtiesa, bet kuras nolēmums zaudējis spēku, var būt par jaunas lietas izskatīšanas priekšmetu un Civilprocesa likuma 536.panta 1., 2., 3. un 7.punkta piemērošanas gadījumos lieta var tikt skatīta tiesā vispārējā kārtībā.

2014.gada 30.septembrī noslēgtā Līguma par celtniecības darbu veikšanu Nr.06-09-M/2014 (turpmāk – Līgums) 12.2.punktā ir pielīgtas prasītāja tiesības strīdu izšķiršanai vērsties vai Latvijas Republikas tiesā, vai arī Liepājas pastāvīgajā šķīrējtiesā, savukārt Vienošanās Nr.1 par Līguma laušanu (turpmāk – vienošanās) nav noteikta strīdu izšķiršanas kārtība. Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājs pamatoti ir vērsies vispārējās jurisdikcijas tiesā, ņemot vērā apstākli, ka atbildētājs nav izpildījis savas vienošanās noteiktās saistības.

Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija uzskata par nepamatotu atbildētāja viedokli, ka prasītāja prasība šajā lietā ir atstājama bez izskatīšana saskaņā ar Civilprocesa likuma 219.panta pirmās daļas 1.punktu, kas noteic, ka tiesa atstāj prasību bez izskatīšanas, ja prasītājs nav ievērojis attiecīgajai lietu kategorijai noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību vai līdz prasības celšanai nav veicis likumā noteiktos pasākumus, lai noregulētu savu strīdu ar atbildētāju.

Tāpat Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka pie apstākļiem, kad vienošanās nav noteikts saistību izpildes datums, pēc analoģijas piemērojams Civillikuma 1945.pants.

Civillikuma 1945.pants noteic, ja aizdevums jāatdod pēc uzteikuma, tad termiņš aprēķināms no tās dienas, kad uzteikums paziņots parādniekam; bet, kad uzteikuma termiņš nav noteikts, tad tas pieņemams sešus mēnešus garš.

Kā to savā spriedumā pamatoti secinājusi pirmās instances tiesa, puses, izbeidzot Līgumu par celtniecības darbu veikšanu, nodibinājušas jaunu saistību, ar kuru atbildētājs uzņēmies samaksāt prasītājam soda naudu EUR 1001,00 apmērā saskaņā ar Līguma 2.7.punktu. Ņemot vērā to, ka vienošanās 4.punktā noteikts, ka tā stājas spēkā 2014.gada 14.oktobrī, bet atsevišķs termiņš soda naudas nomaksai nav paredzēts, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājam vienošanās ietvertā saistība saskaņā ar vienošanās saturu bija jāizpilda jau 2014.gada 14.oktobrī.

2014.gada 13.oktobra Brīdinājums par Līguma neizpildīšanu un Līguma laušanu (turpmāk – brīdinājums) (lietas 14.-15.lapas) apstiprina, ka prasītājs pirms vienošanās noslēgšanas lūdzis atbildētājam atdot soda naudu EUR 1001,00 līdz 2014.gada 17.oktobrim.

Civillikuma 1584.pants noteic, ka šaubu gadījumā par katru termiņu pieņemams, ka tas noteikts drīzāk par labu saistītajam nekā tiesīgajam.

Ņemot vērā apstākli, ka vēl pirms vienošanās noslēgšanas prasītājs bija noteicis atbildētājam termiņu soda naudas samaksai līdz 2014.gada 17.oktobrim, uz kuru atsaucies arī savā prasības pieteikumā, Civillietu tiesas kolēģija, pamatojoties uz Civillikuma 1584.pantā noteikto, secina, ka samaksas termiņš bija 2014.gada 17.oktobris.

Līdz ar to nav pamata pēc analoģijas piemērot Civillikuma 1945.pantā paredzēto sešu mēnešu termiņu. Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka prasītājs pamatoti 2015.gada 28.augustā cēlis prasību par soda naudas piedziņu, jo atbildētājs bijis pieļāvis saistības izpildes termiņa nokavējumu.

Atbildētājs apelācijas sūdzībā atsaucies uz Civillikuma 1724.pantu.

Civillikuma 1724.pants noteic, ka izbeidzoties galvenajai saistībai, izbeidzas pats no sevis tai norunātais līgumsods.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotiem atbildētāja apelācijas sūdzībā norādītos argumentus par Civillikuma 1724.panta piemērošanu, jo, kā to savā spriedumā jau pamatoti secinājusi pirmās instances tiesa, izbeidzot Līgumu ar vienošanos, puses nodibināja jaunu saistību par naudas samaksu Civillikuma 1402., 1868.pantu izpratnē, bet atbilstoši Civillikuma 1587.panta noteikumiem tiesīgi noslēgts darījums ir jāpilda.

Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājam bija tiesības prasīt vienošanās paredzētās soda naudas samaksu.

Attiecībā uz prasītāja pārstāvja datu norādīšanu prasības pieteikumā un ieskaita veikšanu, ņemot vērā atbildētāja šķīrējtiesas izdevumus, Civillietu tiesas kolēģija secina, ka šie apelācijas sūdzībā norādītie argumenti jau pienācīgi izvērtēti pirmās instances tiesas spriedumā, kam pievienojās Civillietu tiesas kolēģija. Līdz ar ko Civillietu tiesas kolēģija nesaskata pamatu atkārtoti vērtēt minētos argumentus.

Tādejādi Civillietu tiesas kolēģija secina, ka prasība par soda naudas parāda piedziņu no atbildētāja EUR 1001,00 apmērā ir pamatota un apmierināma. Savukārt apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa paredz, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Pārbaudot lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka prasītājs, iesniedzot prasības pieteikumu, samaksājis valsts nodevu EUR 150,15 (lietas 8.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (lietas 9.lapa). Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, prasītāja samaksātie tiesas izdevumi piedzenami no atbildētāja.

Kā redzams no lietas materiāliem, saistībā ar lietas izskatīšanu ir radušies sekojoši izdevumi: par tiesas dokumentu un pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu pirmās instances tiesā – EUR 9,42 (lietas 3.lapa) un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu apelācijas instances tiesā – EUR 4,65 (lietas 83.lapa), kopā EUR 14,07. Ņemot vērā to, ka prasītājs atbilstoši Civilprocesa likuma 40.panta pirmajai daļai līdz lietas izskatīšanai pirmās instances tiesā ir samaksājis ar lietas izskatīšanu

saistītos izdevumus EUR 4,70 (lietas 9.lapa), saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 42.panta pirmo daļu no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 9,37 (EUR 14,07 – EUR 4,70).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 434.panta ceturtajai daļai, 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430.pantu, 432.pantu, 440.[1] pantu, 440.[11] pantu, 440.[12] pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

sabiedrības ar ierobežotu atbildību "AMUC-D" maza apmēra prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "SPN METĀLS" par naudas piedziņu – pilnīgi apmierināt.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "SPN METĀLS", reģistrācijas numurs 40103735242, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "AMUC-D", reģistrācijas numurs 41503057197, parādu EUR 1001,00 (viens tūkstotis viens *euro* un 00 centi), tiesas izdevumus – valsts nodevu EUR 150,15 (viens simts piecdesmit *euro* un 15 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (četri *euro* un 70 centi), kopā EUR 1155,85 (viens tūkstotis viens simts piecdesmit pieci *euro* un 85 centi). Samaksa veicama uz kontu Nr.LV40NDEA0000084244332, AS "Nordea Banka".

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "SPN METĀLS", reģistrācijas numurs 40103735242, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 9,37 (deviņi *euro* un 37 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami sekojoši: saņēmējs: Tiesu administrācija, konta Nr.: LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (juridiskās personas nosaukums, lietas numurs).

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "SPN METĀLS", reģistrācijas numurs 40103735242, sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts ienākumos piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā pasludināšanas dienā 2016.gada 26.septembrī.

Pilns spriedums sastādīts 2016.gada 26.septembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja
tiesnese /paraksts/ I.Stuberovska
Tiesneši /paraksts/ I.Jēkabsone
/paraksts/ N.Riņķis